

normale er og bliver, at Korpsets Reduktion finder Sted ved Dødsfald og ved saa høj Alder, at Reduktion kan foregaa. Men naturligvis skal jeg have min Opmærksomhed henvendt paa, hvad det ærede Medlem udtalte.

Ogsaa hvad det sidste Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) berørte, om Korpset i Stedet for Gevær kunde benytte Pistol, kan jeg sige, at dette Spørgsmaal skal blive overvejet. Det ærede Medlem fra Vonsild (Bramsen) udtalte Ønsket om, at Korpset maatte blive hørt, forinden endelig Bestemmelse i saa Henseende tages. Det skal selvfølgelig ske, det kunde ikke falde os ind at lade en saadan Forandring foregaa uden at have drøftet Sagen med Korpset og indhentet Erklæring derfra. Ogsaa jeg tror, der er delte Meninger i denne Henseende. Men det forekommer mig, at Pistolbevæbningen har visse iøjnefaldende Fordele, og jeg er ingenlunde uvillig til, hvis det viser sig hensigtsmæssigt, at gaa over til denne Bevæbning. Dette maa naturligvis i nogen Maade afhænge af, om Krigsministeriet har en saadan Beholdning af udrangerede Pistoler, at den nye Bevæbning kan indføres uden Udgift til Nyanskaffelser af Vaaben.

Det ærede Medlem fra Vonsild har taget sit Ændringsforslag under Nr. 2 tilbage, jeg skal derfor ikke udtale mig derom, men jeg vilde i øvrigt, som det ærede Medlem selv udtalte, ikke kunne have tiltraadt det.

Det ærede Medlem talte om Hesteforsyningen og var noget misfornøjet med, at man i de senere Aar er gaaet over til at forsyne Gendarmerikorpset mere og mere med islandske Heste. Det er i Overensstemmelse med de Besparelsesbestræbelser, der have fundet Sted. Man har nemlig ikke alene reduceret Numrene, men ogsaa sørget for at opnaa Besparelser ved Udrustningen, og netop et af de Punkter er den Besparelse, man har faaet ved Indførelsen af den billigere islandske Hest. Nu er jeg ganske vist ikke selv hestekyndig, men jeg har hørt ikke saa lidt godt, navnlig af danske Rigsdagsmænd, af hvilke mange ere særdeles kyndige i Bedømmelsen af Heste, om den islandske Hest i Henhold til de Erfaringer, der høstede i den Sommer, da Rigsdagens Medlemmer vare oppe paa Island, og det er Udtalelser, der gaa ud paa, at vedkommende aldrig kunde ønske at være bedre ridende, end de vare paa de islandske Heste, der vare taalmodige, udholdende,

paalidelige Dyr, som havde næsten alle de Dyder, et Dyr kan have, og nogle af dem med, som ellers kun Mennesker have. Det skulde derfor undre mig, om Gendarmerne skulde have saa meget imod at blive forsynede med islandske Heste. I hvert Tilfælde er dette saa økonomisk, at jeg ikke tør love det ærede Medlem, at der vil ske nogen Forandring i saa Henseende.

Det ærede Medlem henstillede at tage under Overvejelse, hvorvidt man kunde fravige Bestemmelsen om, at Geværerne skulde være ladte. Dertil skal jeg sige, at dette Spørgsmaal skal blive undergivet nærmere Overvejelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret, samt §§ 4—7

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4121 fg., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1979).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jerichow): Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, er det desværre ikke lykkedes at samle